

av Ibn al Qayyim I översättning av från arabiska

4 principer för nobel karaktär.

”Man kan inte föreställa sig att en person kan ha en nobel karaktär förutom om den är grundad på fyra pelare:

1. Tålamod [Sabr]
2. Kyskhhet [’Iffah]
3. Mod [Shujaa’ah]
4. Rättvisa [Adl]

Tålamod inspirerar honom att vara tolerant, kontrollera hans ilska, uthärda skador som han motar ifrån andra, att vara avhållsam och försiktig i hans beslut. Det motiverar honom att vara vänlig och att inte vara obetänksam eller allt för snabb.

Kyskhhet inspirerar honom att undvika väldigt skamlösa karaktärsdrag, antingen i ett tillstånd av handling, och uppmuntrar honom att ha ett sinne av blygsamhet och hederlighet vilket är sammandragningen av allt gott. Det hindrar honom från otukt, snålhet, att ljuga, att baktala och att sprida rykten för att orsaka separation och missämja bland människorna.

Mod inspirerar honom att ha en känsla av självförtroende, att framhålla höga och nobla beteenden och att göra dem en del av hans naturliga karaktär. Det uppmanar honom också att upphöja sig själv och att vara generös, vilket är i grund och botten, sant mod och det leder till en stark vilja och beslutsamhet.

Det uppmuntrar honom till att avhålla sig själv ifrån hans ivriga obetydliga lustar, att kontrollera hans ilska, och att vara avhållsam på grund av sådant, kan han kontrollera hans temperament, ta tag i dets tyglar och hindra hans våldsamt och destruktiva beteende precis som Sändebudet [Sallallahu ’aleihi wa Sallam] sade:

”Den starke är inte den som kan vinna över andra i brottning utan den starke är den som kan kontrollera sig själv när han blir arg.”

Detta är sann och genuint mod och det är den enda egenskapen som slaven kan utnyttja för att besegra hans motståndare.

Rättvisa uppmuntrar honom att vara opartisk i hans uppförande med människor och att vara återhållsam mellan de två extremerna av försumlighet och extremism. Det motiverar honom att vara generös och vänlig vilket är medelvägen mellan absolut förnedring och arrogans, och att detta en del utan hans benägenhet och natur.

Det uppmuntrar honom att vara modig vilket är mellanvägen mellan feghet och oförskämdhet, och att vara återhållsam vilket är medelvägen mellan extremt onödig ilska och neslighet.

Dessa fyra nobla karaktärsdrag är axeln och provisionen för alla nobla beteenden och grunden för alla motbjudande och skamliga karaktärsdrag är baserade på fyra pelare:

1. Ignorans [Jahl]
2. Förtryck [Dhulm]
3. Att följa ens obetydliga lustar] [Shahwah]
4. Ilska [Ghadab]

Ignorans tillåter honom att se det goda i formen av ondska och ondska i formen av godhet, och att anse det som är komplett att vara ofullständigt och att det som är ofullständigt att vara komplett.

Förtryck orsakar honom att placera saker på plaster som inte är lämpliga för dem, så han blir arg när det är ett tillfälle att vara glad och han är glad när man skall bli arg. Han är ignorant och hetsig när man skall vara behärskad och är behärskad när man skal vara hetsig, han är snål när man skall vara generös och är generös när man skall vara snål. Han är svag när man skall vara modig och ta på sig ansvar, och han tar på sig ansvar när man skall ta ett steg tillbaka [och låta någon annan företa initiativet]. Han är vänlig och skonsam när man skall vara sträng och stabil och han är sträng och stabil när man skall vara vänlig. Han är ödmjuk när man skall vara överlägsen och arrogant och är arrogant när man skall vara ödmjuk.

Att följa hans obetydliga lustar uppmuntrar honom att vara flitig i att anskaffa det som själen ivrigt önskar, att vara snål och girig. Det uppmuntrar honom att utsmycka sig själv med alla typer av föraktliga och oförskämda karaktärsdrag.

Ilska uppmuntrar honom till att vara arrogant, avundsjuk, missunnsam, att hålla fiendskap emot andra och att vara oförskämd och skamlös.

Grunden för dessa fyra motbjudande och klandervärdiga karaktärsdragen är två pelare:

Antingen extrem i självförödmjukelse eller extrem högfärdighet.”

Källa: Madaarij as-Saalikeen, / Ibn al Qayyim

